

РЕШЕНИЕ

№ 26023

гр. София, 26.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав, в
публично заседание на 24.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Десислава Лазарова, като разгледа дело номер **1145** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по Жалба Вх. № 3197/29.01.2026г. по описа на АССГ, депозирана чрез НАП, на „ДЖУИ ИНТЕРНЕТЪНЪЛ ХК ЛИМИТЕД“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица]-къщата на Д., представлявано от Управителя И. Хр. М., срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221424005631-091-001/20.05.2025г., издаден от П. Т. П. - орган, възложил ревизията, и А. Л. И. - ръководител на ревизията, в частта потвърдена с Решение № 1559/10.12.2025г. на Директор Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С., ЦУ на НАП /ДОДОП/, с което на „ДЖУИ ИНТЕРНЕТЪНЪЛ ХК ЛИМИТЕД“ ЕООД, са установени задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ в общ размер на 72 717.30 лв., от които главница- 51 614,90 лв. представляваща ДДС и лихви в общ размер на 21 102.40 лв., за данъчни периоди от 01.05.2021 г. до 31.07.2021г. от 01.02.2022 г. до 28.02.2022 г. и от 01.12.2022 г. до 31.01.2023 г.

Жалбоподателят, оспорва акта, относно начисленото за процесните данъчни периоди ДДС, като излага съображения за незаконосъобразност на акта, поради необоснованост и неправилно прилагане на материалния закон относно реалността на вътрешнообщностните доставки /ВОД/, реалността на другите доставки и недоказаност и с това необоснованост на изводите за участието му в данъчна измама чрез участие във фиктивни сделки. Намира, че в хода на ревизионното и съдебното производство са събрани достатъчно доказателства, които обосновават извод за реалност на процесните доставки по ВОД, доколкото са налични всички изискуеми документи по ЗДДС. Иска от съда отмяна на РА, като незаконосъобразен, поради необоснованост и

противоречие с материалния закон. В съдебно заседание изцяло поддържа жалбата чрез процесуален представител адв. А..

Ответникът - Директор на Дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП, в съдебно заседание не се явява, не се представлява.

Софийска Градска Прокуратура, редовно уведомена, не се представлява, не взема становище.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Установено е по делото от приложената административна преписка, че ревизионното производство е образувано със Заповед №Р-22221424005631-020-001/31.10.2024 г., връчена по електронен път на 08.11.2024 г. изменена със Заповед №Р-22221424005631-020-002/06.02.2025 г. и Заповед №Р-22221424005631 -020-003/07.03.2025 г., издадени от П. Т. П., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-404/27.05.2024 г. на директора на ТД на НАП С., с които е възложено извършването на ревизия на „ДЖУИ ИНТЕРНЕТЪНЪЛ ХК ЛИМИТЕД“ ЕООД, за определяне на задълженията за данък върху добавената стойност /ДДС/ за периодите от 01.05.2021г. до 31.07.2021г., от 01.02.2022г. до 28.02.2022г., от 01.07.2022г. до 31.08.2022 г., от 01.12.2022г. до 31.01.2023г. и от 01.03.2023г. до 31.03.2023г.

Ревизията е повторна и е възложена в изпълнение на указанията, дадени с Решение №1425/28.10.2024г. на директора на дирекция ОДОП С.. Преписката по предходната ревизия е приобщена в производството и приложена с административната преписка в съдебното производство.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р- 22221424005631-092-001/10.04.2025 г., срещу който не е подадено писмено възражение.

Ревизията приключва с оспорения в съдебното производство РА №Р-22221424005631-091-001/20.05.2025г., издаден от П. Т. П., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията, и А. Л. И., на длъжност главен инспектор при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията, връчен на 27.05.2025 г. по електронен път. Установени са допълнителни задължения за ДДС 51 614,90 лв. На основание и по реда на чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания /ЗЛДТДПДВ/ са начислени лихви в размер на 21 102,40 лв.

Установено е в хода на ревизионното производство и не е спорно, че „ДЖУИ ИНТЕРНЕТЪНЪЛ ХК ЛИМИТЕД“ ЕООД, за процесния период, осъществява търговска дейност: търговия с безалкохолни и други напитки. Няма наети работници, собствени недвижими имоти и моторни превозни средства /МПС/. Същото е данъчно задължено лице за България, редовно регистрирано по ЗДДС. Ползва офис на адреса, посочен за кореспонденция с НАП. Не са констатирани нередности при счетоводното отразяване на сделките и са спазвани Н. и М..

На ревизирания субект е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/ №Р-22221424005631-040-001/04.11.2024 г., с което са изискани писмени обяснения и документи, представени в хода на предходното обжалване пред административната инстанция, справки за стоков поток, счетоводни и банкови документи и др. Представени са документи и писмени обяснения, описани на стр. 4 в РД.

Извършени са насрещни проверки на „СКБ ТРАНС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „АЛИ М КОМЕРС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „БУМИТСПЕД“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ГЕОРГИ ИЛИЕВ 2006“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „БМ 2010“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и „АЛСПЕД“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]. Отговорите са описани в констативната част на РД. Изпратено е искане за представяне документи и писмени

обяснения от трети лица /ИПДОТЛ/ №P-22221424005631 -041 -001/28.03.2025 г. до „ПРОМЕТЕЙ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]. В отговор са представени документи, описани на стр. 5 в РД. С протокол №P-22221424005631 -П.-001/11.11.2024 г. са присъединени доказателствата събрани в хода на предходната ревизия доказателства.

Ревизиращите органи, въз основа на извършена проверка в счетоводството на дружеството са обобщили резултатите в Протокол №2106309/24.01.2025 г. за извършена проверка на счетоводни документи на дружеството.

Въз основа на извършените процесуални действия и събраните в хода на ревизионното производство доказателства, ревизиращите органи са установили следните факти и са направили съответните правни изводи, както следва:

I. Относно декларираните вътреобщностни доставки /ВОД/:

1/. Установено е, че с инвойси /фактури/ №1/01.05.2021г., №4/01.06.2021 г., №11/03.02.2022 г. и №19/08.12.2022г. са декларирани ВОД на безалкохолни напитки към FENOVOMIO TRADING Limited, с VTN CY10371684R. И. /фактура/ №2/04.05.2021г. е с предмет „транспортни разходи В., Полша - П., Франция“. С договор от 01.05.2021г. жалбоподателят се е задължил да достави на кипърското дружество- безалкохолни напитки, енергийни напитки и захарни изделия. Уговорено е стоките да се доставят на указано от купувача място. Представен е и договор за превоз на товари от 17.03.2021г., сключен между „ДЖУИ И. ХК Л.“ ЕООД и METAFORA TRANS LLC, У.. Плащания от кипърския контрагент са извършени реално по банков път на фактурите от българска банкова сметка с IBAN - [банкова сметка].

В инвойс №1/01.05.2021 г. е вписано, че стоките се превозват по маршрут С. - П.. Посочено е МПС с рег. номера А./А.. Превозваната стока е безалкохолни напитки - кока кола. В представената международна товарителница /ЧМР/ като получател е вписан SARL KINGDOM EXIM, Франция. Посочено е място на натоварване - В., Полша и място на разтоварване Nogent-sur-Oise, Франция. Превозвач е украинското дружество. За дата на товарене е отбелязано „00/00/00“. Не е посочена е вписана датата на разтоварване /получаване/ във Франция. За доказване на доставката ревизиращите органи, са извършили и допълнителни действия, като са изискали данни от Агенция пътна инфраструктура /А./, с което е удостоверено, че не е регистрирано движение на превозното средство по републиканската пътна мрежа през м. 05.2021г. Изискана е информация и от „Митници“, които посочват, че: в модул „Пътни такси и разрешителни режими“ /ПТТР/ не са регистрирани преминавания през границата на държавата през м. 05.2001г., за съответното МПС. Ревизираното лице е заявило, че FENOVOMIO TRADING Limited има представителство във Франция и стоките са доставени там. Съгласно приложена справка за стоков поток същите са закупени от LIDER DISTRIBUTION.

В инвойс /фактура/ №4/01.06.2021г. са вписани рсг. номера на МПС А./А. и маршрут от Република България до Франция. Стоките са безалкохолни напитки - кока кола. В приложената ЧМР като получател е вписан FENOVOMIO TRADING Limited. За място на натоварване е посочено „В., Полша“. Мястото на разтоварване е Nogent- sur-Oise, Франция. Превозвач е украинското дружество. Не е отбелязана дата на натоварване. В кл. 24 на ЧМР стоките е посочена дата на получаване във Франция. По същия начин за установяване на доставките, ревизиращите органи са използвали данни от А. ПП Митници. Установено е, че за 19.05.2021 г. В системата на А. не са налични данни за регистрирано движение на МПС през м. 05.2021 г. Съобразно информацията от ПП „Митници“ МПС с рег. номера А./А. е влизало и напускало територията на страната през ГКПП, Д. мост“ през м. 04 и м. 06.2021г.

Съгласно представена справка за стоков поток стоката /кока Кола, е закупена от SC SMART WORK. Ревизиращите са направили извод, че не са налице данни за кореспонденция между

контрагентите и достоверни заявки във връзка с мястото на изпращане и получаване на стоките.

Установено е от приходните органи, че: И. /фактура/ №2/04.05.2021г. е с предмет на доставката „Транспортни разходи В., Полша - П., Франция“. В него са вписани МПС с рег. номера А./А.. Превозът е извършен при условията FCA - франко превозвача /уговорено място/. В инвойс №11/03.02.2022 г. е посочено превозно средство с рег. номера А./А., място на товарене - С., България и място на разтоварване - Гърция. Предмет на доставката са безалкохолни напитки /кока кола, фанта и спрайт/. Съгласно приложената международна товарителница изпращач на стоките е ВАЛЕОНС, У.. Получател е ревизираното лице. Като място на натоварване на стоките е посочено К., У., а на разтоварване - Р., България/Сидирокастро, Гърция. Отбелязано е МПС с рег. номера КА3357СС/А.. В представената при първата ревизия ЧМР е вписана дата и място на натоварване 31.01.2022 г. в К., У.. В кл. 24 на товарителницата е посочена дата на получаване 07.02.2022 г. Не е отбелязано мястото на получаване. В ПП „Митници“, модул „Пътни такси и разрешителни режими“ са регистрирани данни за влизане на територията на страната на МПС с рег. номера КА3357СС/А. на 02.02.2022г. през ГКПП „К.“ и напускане на държавата на 08.02.2022 г. през ГКПП „Д. мост“. Ревизиращите сочат, че не са налице данни за придвижване на МПС до Гърция. Такива данни не са налице и в системата на АЛИ. Ревизиращите органи се аргументират с липсата на доставка, с това, че не е представена и търговска кореспонденция и документи, доказващи уговорките между страните и как е определено мястото на доставка. И. №19/08.12.2022г. е издаден за доставка на кока кола. В него е отбелязано превозно средство с рег. номера КА2753ИМ/А., място на натоварване - България и на разтоварване – Италия. В представената международна товарителница е отбелязан изпращач СИТЛ ПАК, У.. Получател е ревизираното лице. За място на натоварване е посочено [населено място], У.. Като място на разтоварване е отбелязано „Р., България/Сидирокастро, Гърция“. Вписано е МПС с регистрационни номера КА2753ИМ/А.. Отбелязано е, че стоките са натоварени на 01.12.2022 г. В кл. 24 е вписана дата на получаване 12.12.2022 г. При проверка в ПП „Митници“ е установено, че МПС е влязло на територията на България през ГКПП „Д. мост“ на 08.12.2022 г. и е напуснало държавата на 15.12.2022 г. през същия ГКПП. За установяване факта на доставката, ревизиращите органи са използвали същия подход-проверка и данни от А.-за движение на превозното средство, като въз основа на установените точки на преминаване на територията на страната, въз основа на приетите доказателства в хода на ревизионното и съдебно производство, се установява, че нито една от посоките на движение, на процесните превозни средства, не е към граничен пункт или граница, в която, съгласно представените транспортни документи следва да се е движило съответното МПС.

Ревизираното лице е представило справка за стоков поток, съгласно са закупени от СИТЛ ПАК, У..

В хода на ревизионното производство по проверка с УИН П-22221422190374 е изпратена молба за административно сътрудничество до данъчната администрация на Република К., в съответствие с чл. 7 от Регламент (ЕС) №904/2010 на Съвета, относно административното сътрудничество и борбата с измамите в областта на данъка върху добавената стойност /Регламент (ЕС) 904/2010/. Видно от получения отговор FENOVOMIO TRADING Limited е регистрирано като търговец, занимаващ се с вътреобщностни транзакции. Той декларира вътре общностни придобивания /В./, без да представи документи, доказващи това обстоятелство. Дружеството няма складове, персонал и оборудване. Съгласно информация от счетоводителя му лицето закупува и продава стоки в Република България /идентифицирано е и във VIES Reports/.

Във връзка с издадените инвойси на FENOVOMIO TRADING Limited от „ДЖУИ ИНТЕРНЕТЪНЪЛ ХК ЛИМИТЕД“ ООД са изискани фактури за покупки от описаните по-горе

доставчици, но такива не са представени, нито в хода на ревизионното, нито при административното и съдебното оспорване.

Въз основа на тези факти и техния анализ, ревизиращите са приели, че декларираните ВОД не са изпълнени, т.е. не са налице реални доставки, поради което фактурираните доставки са облагаеми по смисъла на чл. 12, ал. 1 от ЗДДС. На основание чл. 86, ал. 1 във връзка с чл. 67, ал. 2 от ЗДДС е начислен ДДС общо в размер на 22 090,48 лв.

2/. Установено е в хода на ревизионното производство и не е спорно в хода на съдебното, че: са декларирани ВОД на стоки /безалкохолни напитки/ към SAS NAZAR TRADING, VIN FR74892789702 с инвойси №3/21.05.2021 г., №6/14.06.2021 г., №7/18.06.2021 г., №8/18.06.2021 г. и №9/01.07.2021г. Плащания от френския контрагент са извършени от банкова сметка с IBAN [банкова сметка], открита в „ОБЕДИНЕНА БЪЛГАРСКА БАНКА“ АД /О. АД/. Представен е договор от 17.03.2021г., сключен с превозвач METAFORA TRANS LLC, У..

Съгласно инвойс №3/21.05.2021г. превозът на стоките е осъществен с МПС, рег. номера А./А.. Отбелязано е, че стоките са натоварени в България и са доставени до Франция. Съгласно ЧМР стоките са натоварени на 01.05.2021г. и са получени на 28.05.2021г. В кл. 24 на ЧМР е положен само подпис, без да е вписан получател. За установяване реалността на доставките, ревизиращите органи са извършили проверка в ПП „Митници“, с която е установено, че МПС с рег. номера А./А. е влязло на територията на България през ГКПП „К.“ на 04.05.2021 г. и я е напуснало на 07.05.2021 г. Впоследствие е влязло на територията на държавата на 26.06.2021 г. през ГКПП „Д. мост“ и я е напуснало при ГКПП „Пристанище С. - фериботен комплекс“. При проверка в системата на А. е регистрирано движение на същото МПС по републиканската пътна мрежа на 04.05.2021 г., 05.05.2021 г., 06.06.2021 г. и 07.06.2021 г. ревизиращите са установили, че в инвойс №6/14.06.2021 г. не е вписан регистрационен номер на МПС. Отбелязано е място на натоварване България и на доставяне Франция. В приложената товарителница е посочено МПС с рег. А./А.. Превозвач е украинското дружество. Стоките са натоварени на 14.06.2021 г. В кл. 24 не е вписана датата на получаване. В ПП „Митници“ няма данни за преминавания на процесното МПС през ГКПП на страната към тази дата. В системата на А. е регистрирано неговото движение по републиканската пътна мрежа на 06.06.2021 г., 08.06.2021 г. и 28.06.2021 г. В инвойс №7/18.06.2021 г. не е вписан рег. номер на МПС. Като място на товарене е отбелязано У. и естоназначение Франция. В ангажираната международна товарителница /ЧМР/, е посочено МПС с рег. номер С./С. и превозвач от У.. Датата на товарене е 18.06.2021 г. В кл. 24 не е вписана дата на получаване. Съгласно данните от ПП „Митници“ превозното средство е влязло на територията на България на 12.06.2021 г. през ГКПП „Капитан А.“ и на същата дата я е напуснало през ГКПП „Д. мост“. В инвойс №8/18.06.2021 г. не е вписан регистрационен номер на МПС. Като място на товарене е отбелязано У. и местоназначение Франция. В ЧМР е посочена дата на натоварване на 18.06.2021 г. В кл. 24 не е отбелязана датата на получаване на стоките. При проверка в ПП „Митници“ е установено, че не са регистрирани преминавания на процесното МПС през ГКПП на страната. По данни от системата на А. автомобил с рег. номер А. се е движил по републиканската пътна мрежа на 2 и 9 юни 2021 г. в района на [населено място]. Съгласно данни от КАТ МПС с този рег. номер представлява лек автомобил Ф. Голф със собственик физическо лице. В инвойс №9/01.07.2021 г. не е вписан рег. номер на МПС. Посочено е място на товарене У. и местоназначение Франция. Съгласно ЧМР получател на стоките е SAS NAZAR TRADING. Името на превозвача е вписано по нечетлив начин. Превозващото МПС е с

регистрационен номер BM11MYZ/BT12MYZ. Стоките са натоварени в [населено място], България на 23.06.2021 г. и са разтоварени в Calais, Франция. В кл. 24 не е вписана дата на получаване. При проверка в ПП „Митници“ е установено, че не са регистрирани преминавания на процесното МПС през ГКПП на България. В програмните продукти на А. също няма данни за пътуванията му по републиканската пътна мрежа през м. 07.2021 г.

При проверка с УИН П-22221422190374 е изпратена молба за административно сътрудничество до данъчната администрация на Франция. Съгласно получения отговор SASU NAZAR TRADING не е предоставило изисканата информация. Не са ангажирани фактури, договори, поръчки, плащания, счетоводни и други документи. Въз основа на тези фактически констатации от приходните органи е направен извод, че декларираните ВОД не са изпълнени реално, поради което на основание чл. 86, ал. 1 във връзка с чл. 67, ал. 2 от ЗДДС е начислен ДДС общо в размер на 23 576,60 лв.

II. Относно доставки по чл. 69, ал. 2 от ЗДДС /стр. 42 - стр. 44 от РД/:

Жалбоподателят е декларирал доставки по чл. 69, ал. 2 от ЗДДС, вкл. доставки и условията на дистанционни продажби с място на изпълнение на територията на държава членка, както и доставки като посредник в тристранна операция с SAS AXIOM DISTRIBUTION, VIN FR07911134740 и NB TRADING UG,[EIK]. Съгласно писмените обяснения на ревизираното лице стоките /безалкохолни напитки/ са закупени от У., от където са превозени до клиентите. Сочи се, че доставките са в рамките на икономическата дейност на дружеството и са с място на изпълнение извън територията на страната, но които биха били облагаеми, ако са извършени на територията на страната. Към инвойс №20/18.12.2022 г., издаден на SAS AXIOM DISTRIBUTION, е приложена ЧМР, в която е посочен превоз на стоките от Румъния до Франция с МПС, рег. номер SV40GRD/SV61MTE. Отбелязана с дата на натоварване - 19.12.2022 г. Датата на получаване е вписана по нечетлив начин. Стоката е закупена с фактура №50/17.12.2022 г. от S.C. SMART GLOBAL WORK FORCE Sri, VIN R044158917. Фактурата е включена в дневника за покупки на ревизираното лице като покупка без право на данъчен кредит.

Приходните органи са приели, че независимо, че стоката не е пристигнала на територията на България дружеството е следвало да издаде протокол по реда на чл. 117, ал. 2 от ЗДДС. Приели са, че след като не са ангажирани доказателства за облагане на В. във Франция, предвид разпоредбите на чл. 65, ал. 2 и ал. 5 от ЗДДС и чл. 9, ал. 3 от Правилника за прилагане на ЗДДС /ППЗДЦ/ по издадената от S.C. SMART GLOBAL WORK FORCE Sri фактура е начислен ДДС в размер на 3 550,35 лв. /стр. 43 от РД/.

Транспортът на стоките е извършен от MASTOGAF Sri, VIN R029541195, за което е издадена фактура №1312/04.01.2023г. на стойност 2 550,00 евро /4 987,37 лв./ и начислен ДДС 0%. Приходните органи са приели, че за тази доставка на услуга е приложим чл. 22, ал. 3 от ЗДДС, съгласно която норма мястото на изпълнение при доставка на услуга по транспорт на стоки в рамките на ЕС или извън него, предоставена на данъчнозадължено лице, се определя по реда на чл. 21, ал. 2 и 3. Т.е. мястото на изпълнение при доставка на услуга, когато получателят е данъчно задължено лице, е мястото, където получателят е установил независимата си икономическа дейност. Когато тези услуги се предоставят на постоянен обект, който се намира на място, различно от мястото, където получателят е установил независимата си икономическа дейност, то мястото на изпълнение е мястото, където се намира този обект. Когато няма място на установяване на независима икономическа дейност или постоянен обект, мястото на

изпълнение на доставката е мястото на постоянния адрес или обичайното пребиваване на получателя.

На основание чл. 86, ал. 1 от ЗДДС за транспортната услуга по фактура №1312/04.01.2023 г. на MASTOGAF Sri е начислен ДДС в размер на 997,47 лв.

III. Относно декларирани В.:

Ревизираното лице е получател по фактура №50/17.12.2022г., издадена от SMART GLOBAL WORK FORCE Sri за доставка на безалкохолни напитки /кока кола, фанта и спрайт/. Посочено е, че мястото на доставката е Франция, представената справка стоките са продадени на SAS AXIOM DISTRIBUTION №20/18.12.2022 г., която е декларирана като доставка по чл. 69, ал. 2 от ЗДДС. /

Констатирано е, че е налице тристранна операция, при която доставчикът е регистрирано в Румъния лице, посредник е ревизираното дружество и крайният получател е регистриран във Франция. Тъй като доставката не е обявена с VIES декларация от „ДЖУИ ИНТЕРНЕТЪНЪЛ ХК ЛИМИТЕД“ ЕООД и не са представени данни и доказателства, че В. е обложен във Франция, ревизиращите органи са приели, че от ревизираното лице е дължим ДДС при ставка 20%.

Установено е, че жалбоподателят не е декларирал получена доставка от MASTOGAF Sri. Представена е фактура №1312/04.01.2023 г. за транспортна услуга по маршрут Румъния - Франция. Констатирано е, че е налице доставка на услуга по чл. 21, ал. 2 от ЗДДС и е дължим ДДС с данъчна ставка от 20%.

IV. Относно упражненото право на данъчен кредит:

На основание чл. 69, ал. 1, т. 1 и чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 1 400,00 лв. по фактура №20...04/30.03.2023г., издадена от „АЛИ М КОМЕРС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] за доставката на маркетингова услуга. Приходните органи са приели, че не са ангажирани доказателства за изпълнение на доставката. На доставчика е извършена насрещна проверка, приключила с ПИНП №П- 22221424205573-141-001/11.12.2024г. При нея са представени процесната фактура с предмет на доставка „маркетингови услуги“, фискален бон и хронологичен дневник от 30.03.2023г. Като са установили, че не са налице договори, приемно-предавателни протоколи и др. съпровождащи доказателства, приходните органи са приели, че не е налице реална, а фиктивна доставка. Установено е и не е спорно, че собственик на двете дружества е И. Х. М.. „АЛИ М КОМЕРС“ ЕООД не е имало назначени лица по трудово правоотношение. Формиран е извод, че са налице „привидни отношения“, целящи неправомерно упражняване право на приспадане на данъчен кредит. Прието е, че е налице данъчна измама, като ревизираното лице е следвало да знае, с оглед свързаността на лицата, че това е правна конструкция с цел данъчно предимство.

Въз основа на тези данни и техния анализ, на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 9 от ЗДДС е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 1 400,00 лв. по спорната фактура.

По делото с административната преписка са приети всички фактури, договори, ЧМР, потвърждения за получаване на стоките по спорните доставки, и съпровождащи документи, със съответния превод на български език.

По делото са представени и приети на хартиен и магнитен носител доказателства, удостоверяващи електронното издаване и връчване на документи и компетентността на лицата, които са ги извършили, поради което и с оглед липсата на оспорване на това

основание, съдът намира, че не се констатира обстоятелства, обосноваващи незаконосъобразност на оспорения акт, на това основание.

При така установеното от фактическа страна, съдът въз основа на събраните по делото доказателства и въз основа на приложимия закон, прави следните правни изводи:

Жалбата до съда изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването и като подадена в срок, срещу РА, който е обжалван по административен ред, се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е **основателна**.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на РА включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби при издаването му.

Настоящият съдебен състав намира, с оглед направените по-горе констатации и приетите по делото доказателства, че Ревизионен акт /РА/ №Р-22221424005631-091-001/20.05.2025г., издаден от П. Т. П. - орган, възложил ревизията, и А. Л. И. - ръководител на ревизията, е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 118, ал. 2 ДОПК, и чл. 119, ал. 2, във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за НАП, в кръга на определените му правомощия и в предвидената форма, съгласно чл. 119 и чл. 120 ДОПК, включително разпоредителната част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. По административната преписка е приложен РД и предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, РД е неразделна част от РА и в този смисъл може да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА.

Въз основа на изложеното и на основание приложените по делото писмени доказателства, съдът намира, че оспореният акт е издаден от компетентен орган, при спазване на законоустановените процедури и не страда от наличието на процесуални пороци, които да водят до неговата отмяна на тези основания.

При анализа на твърденията на страните и доказателствата по делото, съдът прави извод, че по същество спорът в производството се свежда до материалната законосъобразност на акта, във връзка с допълнително начислен ДДС, за процесния период, поради непризнаване реалността на декларираните доставки от жалбоподателя като ВОД, с нулева ставка, поради липса на реалност на доставките като такива, както и твърдения за нереалност на сделки поради симулация и участие в данъчна измама.

Жалбоподателят оспорва материалната законосъобразност на този извод, като посочва, че спорните доставки са реално осъществени и са надлежно удостоверени с всички изискуеми по ЗДДС и ППЗДДС документи.

По делото не се спори относно фактическите констатации, установени в ревизионното производство от ревизиращия орган. Същите се потвърждават от писмените доказателства по приетата от съда административна преписка в хода на съдебното обжалване и от представените и анализирани в хода на административното обжалване доказателства.

По делото не се спори, а се установява и от събраните доказателства, че ревизираното лице-жалбоподател, е регистрирано по ЗДДС, води счетоводство, което отговаря на изискванията на ЗСч. Спорните фактури, отговарят на изискванията на чл. 114 от ЗДДС и чл. 7 от ЗСч.

Спорът е правен и се отнася до тълкуването и прилагането на Закона за ДДС,

във връзка с изводите на ревизиращите органи за липса на реалност на ВОД и реалност на доставките и наличие на данъчна измама по част от тях, поради което е и налице използването на фактури с невярно съдържание, което прави сделките, документално необосновани, а с това и по своя характер симулативни. Тези факти, обосновават и последващия извод за издаването и използването на документи, с цел данъчно предимство от страна на ревизираното лице.

Съгласно нормата на чл. 7, ал. 1 от ЗДДС „вътреобщностна доставка на стоки“ е доставка на стоки, транспортирани от или за сметка на доставчика, регистрирано по ЗДДС лице или на получателя от територията на страната до територията на друга държава членка, когато получателят е данъчно задължено лице или данъчно незадължено юридическо лице, регистрирано за целите на ДДС в друга държава членка. За да се приеме, че е реализиран фактическият състав на цитираната норма, следва да са налице следните кумулативни предпоставки: да е осъществена доставка на стоки, доставчикът да е регистрирано по ЗДДС лице към датата на данъчното събитие, съответно получателят по доставката да е регистрирано за целите на ДДС лице в друга държава членка на общността, да е налице възмездност на доставката и стоката да е транспортирана от доставчика или получателя, или за тяхна сметка от територията на страната до територията на друга държава членка. Разпоредбата на чл. 53 от ЗДДС определя вътреобщностните доставки като облагаеми доставки с нулева ставка на данъка. От посочените норми следва, че във всички хипотези, на общо основание, облагането на ВОД с нулева ставка се основава на установяването на реалността на ВОД.

Документите, които удостоверяват транспортирането на стоките по ВОД, са посочени в чл. 45, т. 1 и т. 2 на ППЗДДС, а именно: фактура за доставката, в която е посочен идентификационният номер по ДДС на получателя, издаден в държавата членка, в която същият е регистриран и транспортен документ или писмено потвърждение от получателя или упълномощено от него лице, удостоверяващи, че стоките са получени на територията на друга държава членка. Последните съставляват транспортен документ или писмено потвърждение от получателя или упълномощено от него лице, удостоверяващи, че стоките са получени на територията на другата държава членка – в случаите, когато транспортът е извършен от получателя или от трето лице за сметка на получателя; в писменото потвърждение се посочват дата и място на получаване, вид и количество на стоката, вид, марка и регистрационен номер на превозното средство, с което е извършен транспортът, име на лицето, предало стоките, и длъжностното му качество, име на лицето, получило стоките, и длъжностното му качество.

Както всяка доставка на стоки, независимо от това дали е местна доставка или ВОД или В., вътреобщностна доставка като доставка на стоки по смисъла на ЗДДС, е положителен факт от обективната действителност. След като от това жалбоподателят черпи права /прилагането на нулева ставка на данък съгласно чл. 53, ал. 1 от ЗДДС/, в негова тежест е да ангажира доказателства, установяващи съществуването на този положителен факт.

В конкретния случай, съгласно представените писмени доказателства и писмени обяснения ревизираното лице и доказателствата, събрани в хода на ревизионното и съдебно производство, по делото не може да бъде установено по безспорен и категоричен начин осъществен ВОД, по процесните фактури, към FENOVOMIO TRADING Limited и SAS NAZAR TRADING.

По отношение на същите са налице документално обективирани доставки, които не се съпровождат от данни за реално извършен транспорт и получаване на стоките от получателите, които не са открити или не са представили документи, които да удостоверяват по безспорен и категоричен начин реалността на доставките, при извършените проверки по реда на административното сътрудничество в рамките на Общността от националната приходна администрация и съответните данъчни администрации по регистрацията на получателите.

Въз основа на изложеното, съдът прави извод, че не е доказана реалност на ВОД по спорните фактури. Изводът за липса на реална доставка се базира на установени факти и обстоятелства от обективната действителност и техния анализ чрез прилагане на определени логически правила. Реалното извършване на доставка е положителен факт от обективната действителност, който при осъществяването си оставя следи и за него съществуват преки и косвени доказателства. Всяка доставка на стока или услуга представлява стопанска операция, която има две страни: доставчик и получател. Всяка от страните трябва да притежава счетоводни и търговски регистри за осъществени сделки, както и писмени доказателства, удостоверяващи осъществяването на доставките. Липсата на такива доказателства може да обоснове извод за липса на реално извършени доставки по смисъла на чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС.

Според съда, за целите на ЗДДС данъчно събитие е не правоотношението /сделката/ или задължението, а изпълнението на задължението за прехвърляне на правото на собственост или извършването на услугата /вж. чл. 6, ал. 1; чл. 9, ал. 1 и чл. 25, ал. 1 от ЗДДС/. Данъчното законодателство обвързва облагането с ДДС не със съгласието на страните за възникване на облигацията и поемането на задължението, или с документалното и обективиране в договори и приемо-предавателни протоколи, а с изпълнението като резултат. Без да е прехвърлено правото на собственост и реалното транспортиране на стоките, в хипотезата на ВОД, не е налице реалност на доставката. Установяването на пораждащият задължението за доставката юридически факт е индигия за реалността на имущественото разместване при изпълнението. Субект на изпълнението /пряко или чрез други лица/ следва да бъде доставчикът. Неговата добросъвестност при ВОД, предполага, надлежното удостоверяване и отчетане на доставката, както и наличието на всички първични и вторични документи, доказващи това.

В хода на съдебното производство от жалбоподателя не са ангажирани доказателства, опровергаващи изводите на ревизиращите органи за липса на реалност на процесните ВОД. Не са представени други доказателства, различни от събраните в хода на ревизионното производство, които да установят чрез пълно и главно доказване реалност на процесните доставки, а заключенията по основната и допълнителната ССчЕ, по същество кореспондират изцяло с констатациите и изводите на приходните органи в хода на ревизионното производство и не оборват тези констатации.

Следва да се отбележи, че съгласно чл. 25, ал. 1 от ЗДДС, данъчно събитие по смисъла на този закон е доставката на стоки или услуги, извършена от данъчно задължени по този закон лица. Според чл. 25, ал. 2 от ЗДДС, данъчното събитие възниква на датата, на която собствеността върху стоката е прехвърлена или услугата е извършена. След като липсват доказателства за реално прехвърляне на собственост върху индивидуално определени по вид, обем и характер вещи или за извършване на конкретни услуги, индивидуализирани по вид, характер обем, а са налични само първични документи и при

липсата на съответстващи на фактурите валидни транспортни документи, документираната доставка, не може да бъде квалифицирана като ВОД. ВОД е реална доставка, която следва да отговаря на всички изисквания на ЗДДС, различието с оглед общата система на ДДС в ЕС, касае конкретното начисляване и прачане на ДДС при приобретателя на стоките, а не режима и валидността и реалността на доставката. В случая, не е налице данъчно събитие, което да е удостоверено с валидни транспортни документи за доставка на стоки, поради което и приложените документи: фактурите и договорите, както и приложените към тях съпровождащи документи, не се основават на реална доставка, не са документално обосновани и поради наличието на достатъчно доказателства за знание в жалбоподателя за участие в изкуствена правна конструкция, която по своя характер представлява по смисъла на ЗДДС данъчна измама, ревизираното лице-доставчик не следва да се ползва от павото си да начисли нулева ставка по ВОД.

Обосновани и доказани са изводите на ревизиращите органи, за липсата на реалност на доставките и наличието само на документално и счетоводно обосноваване на доставки, при което се постига данъчно предимство в полза на жалбоподателя, макар и тези изводи да не са ясно посочени от ревизиращите органи. Съдът прави извод, че именно тези факти и обстоятелства, при цялостния анализ на доказателствата, установяват по безспорен начин извод за липсата на реалност на доставките и квалифицирането им като ВОД. Недоказана е защитната теза на жалбоподателя, че това, че разполага с изискуеми по закон документи, обосноваващи ВОД, е налице реален ВОД. Документалното и счетоводното отразяване на доставките, без да е налице действителна стопанска операция /доставка/ по тях, по ВОД, не е достатъчно основание за начисляване на нулево ДДС. За да е налице данъчно предимство, съгласно мотивите на дело C-255/02 /X. (Halifax)/, по отношение на удостоверените доставки и свързаните с тях данъчни фактури и първични счетоводни документи, следва да е установено, че за всички участници в конкретните документираните доставки, е доказано намерение за създаването и използването на документите, с цел заобикаляне на закона и постигане на данъчно предимство, като същевременно доставките не попадат в обхвата на независимата икономическа дейност на лицата и не са икономически обосновани. При всички случаи изграждането на такава конструкция на сделки с цел заобикаляне на закона и данъчна измама, следва да е безспорно установена въз основа на всички обективни данни, установени за конкретния случай, каквито в достатъчна степен са събрани в хода на ревизионното и съдебното производство. В този смисъл са и мотивите по съединени дела C-354/03 /Оптиген (Optigen)/, C-355/02 /Фулкрум/ (Fulcrum)/ и C-484/03 /Б. Х. С. (Bond Haus Systems)/.

Разпоредбата на чл.7,ал.1 от ЗДДС определя, че вътреобщностната доставка на стоки е доставката на стоки, транспортирани от или за сметка на доставчика – регистрирано по този закон лице, или на получателя,от територията на страната до територията на друга държава-членка, когато получателят е данъчно задължено лице или данъчно незадължено юридическо лице, регистрирано за целите на ДДС в друга държава членка. На основание чл.53,ал.1,във вр. чл.7,ал.1 от ЗДДС,ВОД са облагаеми с нулева ставка.По силата на чл.53,ал.2 от ЗДДС документите, удостоверяващи извършването на ВОД се определят с ППЗДДС,като разпоредбата на чл.53,ал.3 от ЗДДС определя, че ако доставчикът не се снабди с документите по ал.2 до изтичането на календарния месец, следващ календарния месец, през който данъкът по доставката е станал изискуем,ал.1

не се прилага и се счита, че доставката е облагаема със ставка 20%, по аргумент от чл.46, ал.1 от ППЗДДС. Документите, удостоверяващи извършването на ВОД, се определят в разпоредбата на чл.45 от ППЗДДС. Доставчикът може да удостовери извършването на ВОД, ако разполага най-общо с документ за доставката (т.1) и документи, доказващи изпращането или транспортирането на стоките от територията на страната до територията на друга държава членка (т.2). В хипотезата на чл.45, т.2, буква „а“ от ППЗДДС – когато транспортът е извършен от получателя или от трето лице за сметка на получателя, наличието на ВОД се доказва алтернативно с транспортен документ или с писмено потвърждение от получателя. В писменото потвърждение се посочват дата и място на получаване, вид и количество на стоката, вид, марка и регистрационен номер на превозното средство, с което е извършен транспортът, име на лицето, предало стоките, и дължностното му качество, име на лицето, получило стоките, и дължностното му качество. В хипотезата на буква „б“ от същата разпоредба – когато транспортът е извършен от доставчика или от трето лице за сметка на доставчика, ВОД се доказва с транспортен документ. От съдържанието на транспортния документ и от писменото потвърждение от получателя на доставката следва да се направи извод за идентичността на доставката, с фактурираната и отчетена от доставчика доставка. Както се посочи по-горе, според изискването на чл.45, т.2, б. „а“ от ППЗДДС, транспортният документ трябва да удостоверява, че стоките са получени на територията на друга държава членка, т.е. нормата въвежда изискването не само за наличието на транспортен документ, но и за такъв, който да удостоверява получаването на стоките на територията на друга държава-членка, а не просто им предаване на превозвача. В тази връзка настоящата съдебна инстанция следва да съобрази изводите си с характера и предназначението, както и с доказателствената сила, която притежава международната товарителница, при съобразяване на разпоредбите на Закона за автомобилните превози и тези на Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки.

Съгласно чл.49 от Закона за автомобилните превози с договор за автомобилен превоз на товари превозвачът се задължава срещу заплащане да превози с превозно средство до определено местоназначение товар, който изпращачът му предава, а съобразно чл.50 договорът за превоз се установява с товарителница, като действителността на договора за превоз не зависи от издаването, редовността или изгубването на товарителницата. Съгласно чл. 61 от Закона за автомобилните превози товарителницата удостоверява условията на договора и получаването на товара от превозвача до доказване на противното. Идентични са и разпоредбите на конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки. Съгласно чл.4 от Конвенцията договорът за превоз се установява с товарителница. Липсата, нередовността или загубата на товарителницата не засягат нито съществуването, нито действието на договора за превоз, който остава подчинен на разпоредбите на тази конвенция, а съгласно чл.5 от конвенцията товарителницата се изготвя в три оригинални екземпляра, подписани от изпращача и от превозвача. В качеството ѝ на документ, който удостоверява само и единствено (и то с оборимата презумпция) получаването на стоката от превозвача същата като такъв документ не представлява доказателство за преминаване на собствеността от доставчика на получателя на стоката, като същата съобразно посочените текстове не представлява доказателство за обстоятелството, че стоката е била получена от получателя. Доказателствената стойност на товарителницата се ограничава до доказване на обстоятелството, че стоката е била предадена на

превозвача, от което следва, че съобразно приложимите норми, както на конвенцията, така и на Закона за автомобилните превози, същата не би могла да представлява доказателство за получаване на стоката от лицето, за което е била предназначена.

При така установеното и с оглед нормата на чл.45, т.2, б., а“ ЗДДС, която въвежда задължение за наличието на транспортен документ, който да удостоверява, че стоката е била получена на територията на друга държава членка, представените международни товарителници не биха могли да се определят като доказателство за осъществени вътреобщностни доставки. Същите биха могли да се определят като такова доказателство при условието на попълване на кл.24 от международната товарителница, а именно с посочването на мястото, часа на пристигане на стоките и с полагането на подпис и печат на получателя. В противен случай представените международни товарителници представляват доказателство само за обстоятелството, и то оборимо, че стоките са били предадени на превозвач, но не представляват доказателство, че стоките са получени на територията на друга държава членка. В тежест на доставчика е да представи обективни доказателства, установяващи, че доставената от него стока действително е превозена извън територията на страната и реално е доставена на получателя на доставката, което в случая не е сторено.

Предвид т.42 от решение на СЕС по дело C-409/04 г. вътреобщностно придобиване на стоката е осъществено и освобождаването на вътреобщностната доставка става приложимо, само когато правото на разпореждане като собственик със стоката е прехвърлено на получателя на доставката и доставчикът докаже, че тази стока е изпратена или превозена в друга държава членка на доставката, от което се налага изводът, че кумулативно се изисква не само изпращане на стоката, но и установяване на факта на получаване на същата, което в случая не е установено. При ВОД от съществено значение е и задължението на доставчика да докаже, че е действал добросъвестно, като е взел всички мерки, които могат разумно да се изискват от него, за да се увери, че осъществената от него операция не довежда до участие в данъчна измама (т.65-66 от решение на СЕС от 27.09.2007 г. по село № C-409/04 „Teleos“ и т.48 от решение на СЕС от 06.09.2012 г. по дело C- 273/11 Mecsek Gabona Kft). В случая нито оспорващият, нито превозвачът при извършената насрещна проверка са представили убедителни доказателства за осъществяване на ВОД. Напротив – данните сочат не само на разминаване в превозните средства, транспортиращи процесните стоки, но и драстично разминаване във количественото измерване на вида товар, при преминаване на границата през съответните гранични пунктове. Същевременно от информацията, предоставена от гръцките власти, по реда на международното сътрудничество, нито един от получателите-не е представил поносимите доказателства за получаване на стоките, съответно не е бил намерен за предоставяне на доказателства и обяснения и въз основа на това са предприети и действия-по неговата регистрация в съответната държава-членка на ЕС. Представените от РЛ потвърждения не са в състояние за опровергават този извод. Последните не отговарят на изискванията на чл.45 от ППЗДДС, т. 1, като не съдържат данни и име на лицето, предало стоките, длъжностното му качество, както и такива за лицето, получило стоките.

Предвид изложеното следва да се приеме, че ревизираното лице не притежава достатъчно убедителни доказателства за реално извършени ВОД, а представените международни товарителници и потвържденията за получена стока не съдържат всички данни и не установяват по безспорен начин, че стоките са превозени извън територията

на страната. Поради тази причина данните от неоспорената ССЧЕ, че доставките са осчетоводени по съответната сметка, както и извършените по тях плащания, не са в състояние да опровергават направения от органите по приходите извод за липса на ВОД. С оглед доказателства, събрани в хода на ревизионното производство и съобразно тълкуването на чл.7,ал.1,чл.53,ал.1 и ал.2 от ЗДДС,във вр. чл.45,т.1 и т.2 от ППЗДДС, настоящият състав приема, че не са осъществени процесните вътреобщностни доставки, поради което са налице предпоставките на чл.86,ал.2,във вр. чл.7,ал.1 от ЗДДС за начисляване на ДДС върху общата стойност на декларираните от жалбоподателя ВОД. В този смисъл е и Решение № 6349/23.06.2022 г.на ВАС по адм.д.№ 449/22; Решение № 11248/07.12.2022 г.на ВАС по адм.д.№ 6233/22 и др.

По отношение на декларираните доставки по чл. 69, ал. 2 от ЗДДС, вкл. доставки и условията на дистанционни продажби с място на изпълнение на територията на държава членка, както и доставки като посредник в тристранна операция с SAS AXIOM DISTRIBUTION, VIN FR07911134740 и NB TRADING UG,[ЕИК], съдът въз основа на събраните доказателства, прави извод, че правилно и законосъобразно приходните органи, с РА, са установили доставки по смисъла на чл. 21, ал.2 от ЗДДС, по фактури издадени от S.C. SMART GLOBAL WORK FORCE Sri, VIN R044158917; и транспортна услуга от MASTOGAF Sri, VIN R029541195 и са приели, че по тези доставки се дължи 20 % ДДС.

Съгласно чл. 22, ал.3 от ЗДДС, мястото на изпълнение при доставка на услуга по транспорт на стоки в рамките на ЕС или извън него, предоставена на данъчно задължено лице, се определя по реда на чл. 21, ал. 2 и 3 от ЗДДС. Според чл. 21, ал.2 от ЗДДС, мястото на изпълнение се определя от това, къде е установен получателя. Предоставянето на услуга, когато получателят е данъчно-задължено лице, е мястото, където същия е установил независимата си икономическа дейност. Когато тези услуги се предоставят на посотянен обект, който се намира на място, различно от мястото, където получателят е установил независимата си икономическа дейност, то мястото на изпълнение е където се намира този обект. Изводите на ревизиращите органи са правилни и начисляването на ДДС в размер от 20 % за процесните доставки е правилен, доколкото по фактурата, получателят-ревизираното лице е установено на територията на страната, като не са налице безспорни и категорични доказателства, които да оборват констатациите на приходните органи, с оглед доказателствената тежест, която носи жалбоподателя. Само факта на надлежно изпълнение от страна на ревизираното лице, към месечната справка-декларация по ЗДДС, да подаде и VIES декларация, както и при изготвянето на дневник продажби, да се отрази издадената приходна фактура в колона 22, не е достатъчно за установяване на действителността на транспортната услуга и освобождаването на доставката.

По отношение на отказаното право на данъчен кредит, на основание чл. 69, ал. 1, т. 1 и чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС , по фактура №20...04/30.03.2023г., издадена от „АЛИ М КОМЕРС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] за доставката на маркетингова услуга, съдът прави извод, въз основа на събраните в хода на ревизионното производство, които не се опровергават чрез проведено главно и пълно насрещно доказване в хода на съдебното производство, с оглед доказателствената тежест, която носи жалбоподателя, че правилно и законосъобразно приходните органи са приели, че доколкото ревизираното лице и доставчикът са свързани лица /с един собственик/, при липсата на данни за проведена между страните кореспонденция, при непредставянето на данни как е калкулирана

услугата и в какво се състои тя, с фактурираната доставка, са налице данни „за предварителна договореност за създаване на привидни отношения, които да навеждат на извода, че сделките са действително осъществени“. Не е спорно, че към фактурата са приложени първични счетоводни документи: договор, приемо-предавателни протоколи за извършване на услугата, извършено е плащане /касово/, като същата е надлежно осчетоводена при доставчика и получателя и отразена по реда на ЗДДС. При липсата на каквито и да е съпровождащи документи за индивидуализация на вида услуга и последващи свързани доставки, както и за възможността, материална, техническа и кадрова обезпеченост за извършване на процесната маркетингова услуга, съдът приема, че не е налице данъчно събитие и реална доставка. Както бе посочено по-горе, според чл. 25, ал. 2 от ЗДДС, данъчното събитие възниква на датата, на която собствеността върху стоката е прехвърлена или услугата е извършена. След като липсват доказателства за реално прехвърляне на собственост върху индивидуално определени по вид, обем и характер вещи или за извършване на конкретни услуги, индивидуализирани по вид, характер обем, а са налични само първични документи и при липсата на съответстващи на фактурите данни и доказателства за това кой, как и по какъв начин е извършил услугата, същата не може да бъде квалифицирана като реална доставка, като в случая свързаността на жалбоподателя и „АЛИ М КОМЕРС“ ЕООД, с оглед всички други събрани доказателства и техния анализ, в достатъчна степен обосновава извод за знание, че издаването и ползването на фактурата е с цел постигане на данъчно предимство.

Въз основа на изложеното, съдът намира, че при така установените факти ответникът е достигнал до правилни изводи, въз основа на които са определени задължения по ЗДДС, за просените периоди, поради което и оспореният **Ревизионен акт /РА/ №Р-22221424005631-091-001/20.05.2025г.**, издаден от П. Т. П. - орган, възложил ревизията, и А. Л. И. - ръководител на ревизията, в частта потвърдена с Решение № 1559/10.12.2025г. на Директор Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С., ЦУ на НАП /ДОДОП/, като законосъобразен, обоснован и съответстващ на материалния закон, следва да бъде оставен в сила, а жалбата –като недоказана да се остави без уважение.

При този изход от правния спор и въз основа на направено искане, ответната страна има право на сторените в производството съдебно-деловодни разноски, а именно юрисконсултско възнаграждение. Към датата на даване ход по настоящото дело, е в сила нормата на чл. 161 ДОПК, изм. ДВ, бр. 17 от 2026г./ ДВ, бл.17 от 13.02.2026г./, съгласно която размерът на юрисконсултското възнаграждение се определя съгласно чл.37 от ЗПП. С оглед материалния интерес по настоящото дело, съдът следва да приложи чл. 25, ал.1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в настоящата и редакция, поради което и определя размер на юрисконсултското възнаграждение за настоящото производство в общ размер на 230 евро, което след въвеждането на еврото в България, съответства на евро, който следва да се заплати от жалбоподателя.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 160 ДОПК, Административен съд София – град, Първо отделение, 63-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ Жалбата на ДЖУИ И. ХК Л.“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], **Ревизионен акт /РА/**

№Р-22221424005631-091-001/20.05.2025г., издаден от П. Т. П. - орган, възложил ревизията, и А. Л. И. - ръководител на ревизията, в частта потвърдена с Решение № 1559/10.12.2025г. на Директор Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С., ЦУ на НАП /ДОДОП/, с което на „ДЖУИ ИНТЕРНЕТЪНЪЛ ХК ЛИМИТЕД“ ЕООД, са установени задължения по *Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/* в общ размер на 72 717.30 лв., от които главница- 51 614,90 лв. представляваща ДДС и лихви в общ размер на 21 102.40 лв., за данъчни периоди от 01.05.2021г. до 31.07.2021г., от 01.02.2022г. до 28.02.2022г. и от 01.12.2022г. до 31.01.2023г., *като незаконосъобразен.*

ОСЪЖДА „ДЖУИ И. ХК Л.“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], , да заплати на Националната Агенция за приходите-Дирекция ОДОП-С. –ЦУ, сумата от 230 евро /двеста и тридесет евро/, *представляваща юрисконсултско възнаграждение.*

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: